

IX Ka 519/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Aleksandra Nowicka

Protokolant stażysta Mateusz Holc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń - Wschód w Toruniu Joanny Kordzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017r.

sprawy **D. W.** oskarżonego z art. 279§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 kwietnia 2017 r., **sygn. akt VIII K 226/17**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia opłaty za postępowanie odwoławcze, a wydatkami tegoż postępowania obciąża Skarb Państwa;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz radcy prawnego M. M. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) złotych brutto tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 519/17

UZASADNIENIE

D. W. został oskarżony o to, że w dniu 27 grudnia 2016 w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, z otwartego pomieszczenia budynku (...)w T. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia metalowej kasetki z zawartością pieniędzy, a następnie włamał się do w/w kasetki uszkadzając jej zamek i zabrał z jej wnętrza pieniądze w kwocie 2.704 zł, czym działał na szkodę (...)w T., **tj. o czyn z art. 279§1 kk.**

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt VIII K 226/17, uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że szkoda wyrządzona przestępstwem wyniosła 2.665,79 zł oraz, że stanowi on występki mniejszej wagi z art. 283 kk w zw. z art. 279§1 kk i za to na podstawie art. 283 kk i po zastosowaniu art. 37a kk oraz na podstawie art. 35§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społecznej, wskazanej przez sąd, w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 35§4 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk w czasie wykonywania orzeczonej w punkcie I kary zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od używania środków odurzających, zaś na podstawie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) w T. kwoty 25 zł. Ponadto, na podstawie art. 63§1 kk, na poczet kary orzeczonej w pkt I wyroku zaliczył oskarżonemu jeden dzień zatrzymania w okresie od 27 grudnia 2016 godz. 22:20 do 28 grudnia 2016 godz. 15:40 i przyjął, że jest on równy dwóm dniom kary ograniczenia wolności. Orzekając o kosztach Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa oraz zasądził od Skarbu Państwa

na rzecz Kancelarii Radcowskiej r.pr. M. M. kwotę 600 zł wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Wyrok ten **w całości zaskarżyła obrońca oskarżonego**, zarzucając naruszenie art. 66§1 k poprzez przyjęcie, iż w sprawie nie zaistniały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. W związku z powyższym obrońca oskarżonego wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania względem oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego na rzecz obrońcy z racji obrony udzielonej z urzędu.

W odpowiedzi na apelację oskarżyciel publiczny wniosł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy w całości podziela ustalenia Sądu I instancji, który właściwie, wszechstronnie i wnikliwie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego i na ich podstawie dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego.

Wskazać w tym miejscu należy, że zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest możliwe tylko wtedy, gdy koniunkcyjnie występują ściśle określone okoliczności, mające w większości charakter materialnoprawny, warunkujące uznanie niecelowości kontynuowania postępowania karnego. Zatem sąd meriti ma prawo (a nie obowiązek) warunkowo umorzyć postępowanie, w wypadku łącznego spełnienia wszystkich przewidzianych przez ustawę przesłanek, tj. wówczas, kiedy: 1) wina sprawcy i społeczna szkodliwość czynu nie są oceniane jako znaczne; 2) brak jest wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu; 3) sprawca dotychczas nie był karany za przestępstwo umyślne; 4) postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, zaś w szczególności nie popełni przestępstwa (arg. ex art. 66§1 kk); 5) występek jest zagrożony karą do 5 lat (od 1 lipca 2015 r.) pozbawienia wolności (arg. ex art. 66§2 kk). (...) wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania bezwzględnie muszą ziścić się w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 17 maja 2016 r., III KK 28/16, Legalis nr 1460611). W ocenie tak Sądu meriti, jak i Sądu odwoławczego, wskazane przesłanki nie zostały spełnione – ani co do stopnia społecznej szkodliwości czynu, ani podstaw do formułowania stanowiska o incydentalnym charakterze jego czynu. Sąd Rejonowy rozważał, jaka jest społeczna szkodliwość jego czynu i czy zaistniały przesłanki w tym kontekście do warunkowego umorzenia postępowania. Składają się na to nie tylko czynniki obiektywne z nim związane (rodzaj, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej dobru chronionemu, czas i miejsce czynu, sposób działania), ale także czynniki subiektywne (rodzaj i postać winy, stopień zawinienia, pobudki i cele działania sprawcy. Analiza wskazanych czynników doprowadziła do prawidłowego ustalenia szkodliwości społecznej czynu oskarżonego jest znaczna, a zatem nie zostały spełnione pozostałe przesłanki z art. 66§1 kk. Sąd eksponował zachowanie oskarżonego, który nadużył zaufania tak personelu ośrodka, jak i innych pacjentów, którzy zdeponowali na oddziale swoje pieniądze, a oskarżonych ich okradł oraz, że jego działanie miało charakter zaplanowany - przemyślany. Oskarżony nie jest także osobą, co do której uzasadnione jest przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego. Do takiej konstatacji prowadzi analiza jego dotychczasowej drogi życiowej, na której uzależnienie od środków psychoaktywnych stanowiło źródło jego problemów włącznie z problemami wychowawczymi i prawnymi.

Tym samym należy położyć nacisk na wychowawcze oddziaływanie, a kara ograniczenia wolności z pewnością taką funkcję spełni. Sąd meriti słusznie zatem uznał, że realia niniejszej sprawy nie uzasadniały zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też został on utrzymany w mocy.

Wysokość kosztów należnych obrońcy oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, ustaloną w kwocie 516,60 zł brutto, wyliczono w oparciu o przepisy §4 ust. 1 i 3 oraz §17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2016.1715).

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.